

Liverpool, 24 de Febrer, 1956.

Benvolgut Dr. Vicens,

Gràcies per la seva carta. La danera que jo li
havia suit tractava quasi rotament d'afers de l'In-
dex — jurisdicció alta i baixa —, i fins em penso que
per això vaig decidir adreçar-la a la Teide. Ja prom-
naré distingir.

Ite estat rebent quantitats de prosa oficial del
C.E.H.I. Per un moment em vaig espantar. I si
el "Comitè de Redacció" hagués decidit, al contrari,
rescindir dels meus serveis? La mesura hauria estat
justa, convenient, desitjable i fins urgent, però, en la
circumstància, poder a mi m'hauria semblat molt
robtada. Després vaig veure que calia somriure.

Com m'agradaria sentir-li explicar el "canó
ortodoxe": la "teoria de 1958"! Vol dir que "ells"

no s'ho prenen, o fan veure que s'ho prenen, com un joc?
Joc de palau, d'intrigues polítiques, amb notaries i s-
perous, mentre hom prova d'empinyar cap al subcons-
cient tots els problemes capitals. I hi ha tot un país
que hauria de ser refusat de cap a peu! Vol dir que
amb un 1876 ens en satiricem? — Aci la premsa ho
ha comentat molt; pu a mi, el més significatiu ha estat
un article de l'"Economist" (en general prudent, sùp-
tic-realista") acusant la miopia del G.F.

Aviat tindran en Pine aquí. M'hauran de perdo-
nar, vostè: ell, que hagi pogut aprofitar el seu viatge
per enviar unes pildores a la meua família. Si hagués
pogut pensar-ho dos cops potser no ho hauria fet; però
no en tinc temps, i quan vaig reflexionar ja li ho havia
sentit.

Afectuosament,

Ramon Ruben.